

හදව වදනක්

අපි අපිටම අවංක නම්
අපි අපිටම නිහතමානී නම්
අපි අපිටම පාරකුද්ධ නම්
අපි ජීවත් වන සමාජය
කෙතරම් කාරුණික වුවත්
අපි සැබෑ දෙවිවරුන් වෙමු

සන්ධ්‍යා සුචරිතවර්ණිනී

සාප්ත සවාරිය

දුටුවේම
මෙරට සාප්තවක
අපේ බුදු වියාණනේ
ගෙවතු අලංකාරණ
රාක්කයක
විකිණෙමින් තිබෙනු
නමුත්
එරෙහි වීමට නොහැක
මමත් ඉන්ද්‍ර මෙහි
පැමිණි
තාවකාලික පදිංචි
කරුවෙකිමි

ඉරේමා විජයකාන්ත

අද්විත ලොවට නැත ආසිරි සොබා දල

විසි හය දිනක මතකයි තත්ත්ව රතුසා සුනාමිය කල විපතකි තවමත් දවන සඳුවන තිරතුරු තුන් වසරකම හැලු ගත කළුවිය	මාසේ දේසේ බෝ සේ රහසේ
ලක්දිව සමඟ රටවල් දහයක් ගොඩ හැරු මුහුදු ගිල ගත්තා පීවින සමඟ දේපොළ තැනි විය සුදු කොඩි තැනි රට ගිලුණා සෝ	අසල විසල අඹිල ගඟුල
ඉරු දින පොළට මව හිසේ බඩු ගෙන දුටු පුතු පංති යැව්වේ නැණ ලැබ පවුලේ සැමම යාලොට හිසෙ මේ සැම දෙනා සුදුරට බිලි වුණේ	වන්නයි ගන්නයි විනෝදෙටයි විදිනයි
දුම්රිය ඇදගෙන කොළඹින් මාතර තැණා පිරිස් සිතුවිලි පොර බැඳ ආ මුල් රැල්ල යන දුම්රිය තැනි වී මරණවා ආවා සම බිලි	ගන්න ඉන්න නවතන්න ගන්න
පත් වූ විපත දැක රටවල් භේක සත් ගුණ පිරිස් හැකි ලෙස උපකාර අසරණ සැමට පුදු බිම් සෙවණක්ම පීවන දිරස ලැබ හැකුමත් සෙමින්	විය විය විය විය
අද්විත ලොවට නැත ආසිරි සොබා පෙරලා විපත් ගෙන වනවා කුරිරු කරණය දුග ගුණ දුම් පිරි මල් පිබිදෙන කලට රැක දෙති දෙවිවරු	දම තම සාම සාම

ඉද්ධ වූ දෙවිපියා

ඉද්ධ වූ දෙවිපියා එවක දේව දුකිකාවක්
දෙව් වරම් ලබා මරිය මැණිගේ කුසේ මැවෙයි
දිවං පුත්‍රයෙක්

විගමනයි රාත්‍රියේ දිළෙයි අමුතු තාරකාවක්
ගව ලෙණේ බෙත්ලෙහෙමි පුරේ බිහිවුනා
ජේසු නම් කුමාරයෙක්

දෙව් බවින් ලැබූ ප්‍රාණයෙන් කළා ප්‍රාතිහාරයන්
ලෝ සතුන් කෙරේ ප්‍රේමයෙන් ගැලවුවා
මවුන් පාපයෙන්

සමීඝ්‍රයේ කිතු දහම් මගේ රැඳී මානසෙන්
ගයනෙමු ගීතිකා නත්තලේ එක්වෙලා
සාමයෙන්

පල්මසිරි හේරත්

වෙර්බී වික්ටෝරියා

ඔබ
සැමට
සුඛ
නත්තලක්
වේවා!!!

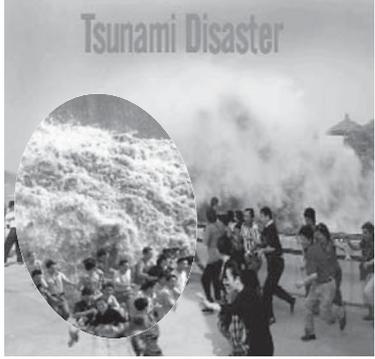
කළු මිතුරු ගස්වැල්

ගස් වැල්
මල් එල
හට ගන්වයි
නොපනා
ප්‍රති උපකාර

වාසියක් නැතිව
මල ගෙයි ද නොයන
මෙකල
සීමා වේද යනගුණ
ගහට වැලට

නිහාල්
රජපසිංහ

වසන්තා විජේවර්ධන

ලෝකයේ ලද හැකි උසස්තම ආශිර්වාදය නම් සාමය සහ සතුට වන්නේය.
-ජැකෝල් ඊජ්-

කෙසේ පනත්තද

දෝරේ ගලා ගිය දොරොත් පුද්ගලයන්
තදවත් උතුරා සැකසුනි අදහින්
යිය දොරා වරක් පැහැවේ වී දවස
මතු යැව් අත් නැවැත්වීම නොහේ
උද්ගන්ධය බබ වෙහි දොරොත් ගලස

සෙල්ලම් විශේදී දොරොත් වෙති බබ
නොලිය නැවැග ගලස මව බවයෙමි
මා හා උණව වැටිලිපු කැපුනිත්
වෙහෙ නැවැග නොවේවා බබ වෙහෙ ,
දිවියට වෙහෙ, ආලෝකය වැනි කල
බැබේම නැවැගිය විලයින්

පනිතිය වූ ඇය මා හද වැදුණේ
සැබව ගෙන ගිය බබ දොරොත් ගලයින්
නොලිය නැවැග නොවුණත් මා අද

නැවැග පනත්තට වෙති නැවැග වට
අරයින් දොරොත් හද වෙහෙත් වෙති කලේ
කෙසේ පනත්තද දොරොත් වෙහෙ
මතු අත් බවය පුරා

ධර්ම කේ. කොඩිපිපිලි

නෙළුන්ත බැර මල්

ආදරය කෙතරම් සොදුරු සිතුවිල්ලක්ද?? විරහව ද එතරම්ම
දුක්බරය... මෙය ආදරය සිත පුරෝ ගත් නැහැන්තියකගේ
හද ගැහෙන රාවය නොවේද??

සුලඟක් වගේ ඇවිදිත් දුර සිට මවෙත
සුසුමක් තබා පිය ගෙපුළුන් ලෙතොල් මත
රොන් සුණු සුවඳ තවරා රත් කොපුල් මත
මත් මත් කලා මගෙ හදවත ගහන තල

කන්ද සමත් පෙති තතවයි සඳ වතුර
කවී සිත ගොවයි ගෙතුණේ නෑ පද හතර
විකසිත වුණේ ඔබ වෙනුවෙහි වීමත් දොර
සුවඳක් තබා සතවද තුම දුරින් දොර

දෙණේ දහක් දෙන සිවියත් සතර අත
පාචයි මගේ හද පාචයි බැරද අත
අදුරක් ගලා බොඳ වෙනවා මගේ කෙන
කියාගන්න බැර ලෙස හැඩතවා සිත

මල් දහසක් පිපිලා තිබුණේ රුචට
ඉන් වක මලක් දුටුවේ සකි නෙළුන්තට
වනමුදු නොහැක වී වෙත පිය නගන්නට
වාචනු කෙලෙස දැනෙනා දුක අණේ මට

-නාදුනන කිවිඳියක්-

දු සිගින්න

දුකකාරෙට හිතා වෙවී
විසරී දෙපා පැටලී පැටලී
සමනපන්නගෙ බට්තන්නගෙ
ගෙවල් හොයන් දුටුනවාද

ලස්සන මල් දුටු හැටියෙම
සිසිති දැන දිගු කටගෙන
පරෙස්සමට හාද දෙන්නෙ
රිදෙයි කියලා බය හිසිලද

අක්කගෙ පොත් හොරෙන් අරන්
මුණේ පාට තවරා ගෙන
සඳු නැකුට කටු ගාන්නෙ
දුගෙ අක්ක පරදන්නද

ටෙලිගෝනක කණේ තියන්
ආවචි අමමව හොයන්නෙ
දුටු කියු කන්නදලේ
ඉතුරු හරිය අහ ගන්නද

හවස් වරුව ගත වෙන කොට
මුළු ලෝකෙම අමතක කර
පාරට එබිකම් කරන්නෙ
තාත්තා කෝ කියල පෝද

දුටු දෙයක් වැරදෙන කොට
නිල් ඇස් දෙක රතු කර ගෙන
හාසු මුණ සහව ගන්නෙ
අමමට ආදරේ නැද්ද??

සමන්ති නාමරත්න
ග්ලෙන්රෝයි

ඔබ ද හිය සඳ

අත්තයක මුල වී
ඇද ඇද යන
රුචිල බිඳුණු පීච්චයට
යළින් මග කියා දුන්
ඔබ...
හිය වීට දී
සමි නොදී රහසින්
සුපුරන තරම්
දුක් හිති අවුළුවා
ළය තුළ...
සුවච්චි හිඳි ගත්
හිත්ද කොවින මැදියමේ
කුරියේ කවුළුවට බර දී..
තර දිලෙන අඹරේ
කොතැනක ඔබ...
පෙතෙතවා ද හර
සේපාලිතා පළරෙත්
හිලිහෙන මල් ගණිතවා හර
නොමරන කිසිවක්
ඉතිරිව අද
මා සතුව..

නිහාල් රුචිත්තෙහිය
ඩුබායි

කියවන්න... ලියන්න...
තොරතුරු දැන ගන්න..
www.ketapathpawra.com
වෙබ් අඩවියට ගොඩ වෙන්න..
සයිබර අහසට ඔබේ නිර්මාණයන් ඉදිරිපත්
කරන්නට කැටපත් පවුරෙන් ඉඩක්.

සෙනෙහස ගඟුලෙ නොසිදෙන සෙනෙහස දුන්නා
මහ මේර උසට දුක් හිති උහුලන් උන්නා
දුක සැප දෙකෙම නොවෙන්නේ වී මම ඉන්නා
වරදක් වී ද තුමුට මා කොම දන්නා

ප්‍රේමා රත්නායක - ජර්මනිය